

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

ă p a r e

in fie care **Duminecă.**

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu
P. Gârboviceanu
G. Coșbuc
Colonel P. V. Năsturel
G. Adameșcu
I. Gtescu
P. Dulfu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu
Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (îngă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alee, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream, de la princesses și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete

Articole pentru menajii, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, cêră și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alee, rădăcini, scôrțe, frunze, flori și semințe pentru cêiuri, in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiū din ficat de morun pentru cura de êrnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane.

Bogat asortiment de caucucărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticei și Dentistice, ca : vată și tifone, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectore și sistematice irigatore pentru Mose și Lehusse, pompe trage-lapte și biberone, plosci și lighene de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatore, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dômne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatore și vaporisatore, preservative, suspensore termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiū platină, faianță și porțelan, ochelari, fôrfecl și clești.

Acastă Droguerie are organizat un serviciū special pentru ducerea acasă a obiectelor cumpêrate sau comandate în capitală, cum și un serviciū de expediție deosebit pentru provincie.

Pentru d-nii profesori și profesore, institutori și institutore, învêțatori și învêțatore, cum și pentru toți abonații revistei «Albina» cari vor prezentă alăturatul cupon, se vor face prețuri scădute la tôte articolele trebuitore.

Cupon de reducere pentru
„Albina“

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.

Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

Gh. Todiriță. Iubirea de țară. — N. Rădulescu-Niger. Floriile (poesie). — Dr. Const. An. Marri. Isma, Mintă, Ismă bună, Mintă de grădină, Mintă de léc. — Laurenția Gribincea. Povestea lui Ștefan cel mare și sfint. — Gh. Manolescu. Grăpatul grăului. — Vladivostocul. — A. Venuț, Cronica științifică (palmipedele). — Alex. Meulescu. Comuna Licuriciu. — Marin și Ned. M. Tleulescu, Șerpătescii. — De la sate. — Informațiuni. — Teatru la sate. — Societăți economice la sate. — Mulțumiri. — Apel. — Poșta Administrației.

Sfaturi : Supă de cêpă. — Hărăitură în piept. — Pentru înlăturarea creșterii cepei. — Tuse măgărăscă. — Distrugerea cărăbușilor.

Ilustrațiuni : Ismă. — Mănăstirea Putna. — Biserica cea mare din Sinaia ast-fel cum este restaurată și cum s'a inaugurat la 26 Maiu 1903. — Lebădă. — Biserica cea mare a Mănăstirii Sinaia înainte de construire, cum a fost zidită în anul 1840.

Iubirea de țară (1).



poți chiar mie mi-a istorisit niște bătrâni, cum un frate al unui domn Rocoviță, pe când acesta domnia la Iași, a chemat la curtea sa din Prăjesci (jud. Bacău), pe răzașii mai multor sate de prin prejur, aduși cu dea-sila de niște soldați plătiți cu léfă, numiți «storășii», le-a luat acetele rezășiilor date de Ștefan cel Mare, sub pretext de a le verifica, dându-i afară din curte, și luându-le apoi și răzășiile.

Acum 84 ani Români, sătui peste măsură, de nelegiuirile acelor domni Greci, se resculară și voinicesce luptându-se scăpară de ei, dobândind iarăși domni Români. Lucrurile începură să se mai îndrepte.

Redeșteptarea Românilor din țară prin școli, întâlnirea cu ómenii din alte țări și vederea cum trăiesc ómenii prin țările libere, renăscu în sufletele Românilor curajul și vite-

(1) Veți No. 24.

jia din vremurile trecute și-i făcură să se pună pe muncă mare. Pregătiră unirea țărilor Moldova cu Muntenia, dare de pământuri locuitorilor clăcași, înființare de școli cu încetul în toate comunele pentru iluminarea minții copiilor și aduse ca domnitor pe înțeleptul nostru rege Carol I, sub care se formă o armată vrednică de laudă, care pe câmpiile Bulgariei, dovedi că suferințele nu pot să scadă calitățile nămului din care se trage. După biruințele de la Smârdan, Grivița, Plevna, dobândirăm independența. Până la 1877 plătăm bir Turcilor.

Țara noastră n'ave dreptul a face ce voia. Domni noștri erau socotiți ce niște slugi a împăraților Turcesci, ba și a împăraților Rusesci, acum vr'o 50 ani.

Acum regele nostru e primit ori unde se duce de împărați și regi cu pompe și alaiuri mari. Acum avem trecere în toate țările de pe lume.

Care eră viața sătănelui clăcaș și care e viața sătănelui de acum?

Clăcașul muncea tot anul pe moșia boerăscă de cum se desprimă-vără până ce cădea omătul; iar erna trebuia a-i cără lemne la oraș; a se duce la vânătoare de câte ori voia stăpănul; la pescuit și la ori-ce trebă. Dacă vre-unul se arată nemulțumit, il alungă de pe moșie. Ii lua casa, ba chiar și vitele. Deci clăcașul nu-l trăgea inima să-și facă o casă sau ceva stare, nefiind sigur pe ea. Acum? E cu totul alt-fel. Sătănel are bucățica lui de pământ și silisțea lui de veci. De-i harnic își face casă, și tot ce poftesce după putere. Nimeni nu-l pôte alungă din gospodăria lui. Și-a plătit dările Statului, a făcut dăile de șosea, gardul țarinei și straja, când îi vine vremea, precum și serviciul în armată, nu-i pasă de nimic. Dreptatea o găsesce ori de câte ori o are.

Cum e viața popórelor fără patrie și cum e a acelor cu patrie?

Poporul fără patrie e ca și rob! Nimeni nu-l întreabă ce voesce! I se poruncesce numai! El n'are școlele lui naționale, unde pe lângă alte cunoscinți să audă povestindu-se despre viteji nămului său, să audă cântecele speranțelor lui, cântecele lui naționale și îndemnul cum să se ridice nămul său! Tote acestea li se spun pe furiș și cu frica în suflet de pedepsă, când s'ar afla. De câte mulțumiri e lip-

sit poporul fără patrie. Să ascultăm cele spuse de frații noștri din alte țări, și ne vom convinge de cele spuse mai sus.

Poporul cu patrie independentă, are școlile lui, unde se vorbește și se cântă tot ce se crede că e bine, și frumos și se laudă vitejii némului său fără nici o frică. Are armata sa formată din voinicii săi. Are regele său și sərbătorile sale naționale, când la lumina sórelui și în auđul tuturor se cântă și se măresce faptele vitejesci ale némului. Fie-care om are drepturile sale de a se ridica, dacă are merite, la cele mai înalte funcțiuni ale statului. Are dreptul de a-și arăta părerile în trebile țarei sale după cum crede că e mai bine.

După ce am arătat cum au fost străbunii noștri și cum ei au muncit pentru a ne lăsa și nouă o țară liberă și independentă prin marea lor iubire de țară, datorii suntem să ne iubim din totă inima și sufletul țara și pe Regele ei. Să nu ne potrivim șóptelor și vorbelor acelor șarlatani, plătiți de streini a ne huli țara și pe înțeleptul și bunul nostru Rege. Să nu lăsăm a ni se pângări sufletul și iubirea de țară prin vorbele lor viclene. Să ne silim a deșteptă și în sufletul copiilor noștri iubirea de țară, acea scumpă comóră ce ne-au lăsat străbunii noștri. Să ne amintim în totdeauna suferințele strămoșilor noștri din trecut, și încăldiți în suflet de isprăviile vitejesci ale păunașilor codrilor, ale vitejilor némului nostru din trecut, ale vitejilor noștri de la Plevna, și cu ochi ațintiți la înțeleptul nostru Rege să șoptim odată cu rugăciunile din fie-care diminéță și séră, din fie-care sərbătóre, la urechile copilașilor, îndemnul iubirei de țară și a Ocârmuitorului némului nostru, cu dorința de a ridica țara și némul cât se va puté mai mult.

Gh. Todiriță.

Invěșător diríginte șólei din com. Buhoclu, jud. Bacău.

— Supă de cěpă. Se curăță cepele, se taie felii, fără capete și coade; se topește o bucată de unt în tingire, se aruncă capete într'insul și se rumenesc puțin' se pune apă câtă trebuie pentru supă, sare și piper, se ferbe 15 minute; se varsă apoi bulionul (supa) peste felii de jimblă și se dă la masă.

FLORIILE

Floriile!.. Florii, Florii,
De patimi sfinte-amintitoare
Si de crescine datorii
Pe cale mântuitoare, —

Ve 'mpodobiți cu dragi stâlpari, —
Inmuguriri de primavară —
Si prea măriți, printre cântări,
Sublimă jertfă seculară.

Cel întru nemuri săditor
De adevăruri luminate,
Se îndreptă spre-al său popor
In vechia neamului cetate;

Si l'aū întâmpinat pre El
Cu ramuri de finic... Ca mâine
Aveaū să uite pre Acel
Ce da a sufletului pâine...

Si l'aū uitat, când Cărturari
Si Farisei, cu pismă, ură,
Il puseră între tâlhari
Pe cruci, unelte de tortură...

Dar viața lumii pomeni
A Sa 'nviere 'n strălucire
Si simbol crucea deveni
De biruință, mântuire.

Florii! Florii!.. Printre stâlpari,
Inmuguriri de primavară, —
Speranța sfintei Învieri
Ne-o faci în suflet să răsară!

N. Rădulescu-Niger.

Ismă, Mintă, Ismă bună, Mintă de grădină, Mintă de leac.

(Mentha piperita).

Minta sau isma bună, este o plantă vivace, înaltă de 40—50 centimetri, cu frunze lunguețe ascuțite și dințate pe margine, cu flori albastrui sau roșii, dispuse în formă de spic la vârful plantei; crește prin multe locuri din țară, cultivată prin grădini. Totă planta, dar mai ales vîrfurile înflorite cu frunze cu tot se întrebuintează ca léc; au un gust pipărat și canforat, lăsând în gură un fel de rēcorēlă plăcută.



Ismă.

Se caută foarte mult la farmacie, și ar trebui cultivată pe o scară mai întinsă. Menta conține un *principiū amar*, o *materie reșinosă*, *tanin* și un *uleiū* sau *esență*, cu un miros plăcut, aprōpe 2—3 la 100. Din esență se mai scōte și o canforă solidă numită *mentol*.

Din cauza compoziției ei, acēstă plantă însușesece tōte calitățile ca să fie în gradul cel mai înalt, tonică sau întăritōre și excitantă pentru stomac, prin urmare măresce puterea de mistuire, ușurēză eși-

rea gazelor din stomac și intestine, iușese pulsul sau bătăile inimei, micșorează cantitatea laptelui la femei și mărește cantitatea de urină și sudore. Mai este bună contra vărsăturilor, potolesce durerile de stomac de la copii și de la ómenī mari, înlesnesce scóterea flegmei la bolnavii cari au tuse, și liniștesce nervii la persoanele nervóse, cari au durere de cap. Apoi este bună la febră tifoidă și contra limbricilor la copii mici. In fine folosesce ca gargară la gâlcī și la spélarea ránilor. Dosa care se póte da, este 10 — 30 grame la 1.000 grame apă, făcându-se ceai din frunze sau vîrfuri înflorite. Aprópe tot de aceleași daruri se bucură și isma bróscei, isma próstă, isma de baltă, minta creță.

Dr. Constantin An. Macri.

Foltesci-Covurlui.

Povestea lui Ștefan cel mare și sfînt.

Și ajungënd el la Sucéva stătú și se slătui cu gândul unde și în ce chip să zidescă mánăstirea. Dar cum eră el plin de tinerețe și privind mai spre lapte osebite, ca ale altor crai, numa iacă, îi dete în gând, că tot prin voința lui Dumneđu să se hotărască și locul de zidire. Și după ce împrăscie vestea în tótă țara, că unde se vor găsi nisce meșteri zidari și pietrari, mai osebiți, să vie la curtea lui Vodă, trimise crainici prin tóte părțile care s'adune întréga obștie în anumită ȓi la Sucéva.

Și iacă că din apus și din răsărit și din Miază-ȓi și din Miază-nópte, începú a curge la boferime mare și mică și óstire, îmbrăcată ca la vremea de răboiú și obștia îmbrăcată ca în ȓi de sêrbătóre: iar când Vodă se arată în mijlocul lor, tîner și frumos și voinic ca un făt frumos și înconjurat de copii lui de casă, de vátavul de copii și de meșterii cei mai iscusiți ce au putut află, izbucnesc toți în strigăte de bucurie, pe când sunele de trâmbită, de surle, de tobe se amestecău cu dăngăitul cuvios al clopotelor din Sucéva. Porni acest alaí minunat: în frunte Vodă, pe un cal alb nădrăvan, după el copii de casă și vátavul de copii, înarmați cu table și săgeți, iar în urmă, rădvanele trosnind coboraú încet, spre valea Putnei, frumoșa boerime a țárei, urmată de întréga călărimé și de o mare mulțime de bărbați, femei și copii a căror haine înflorite și înfluturate, sclipeău în lumina sórelui, ca valurile unei ape însierbântată la amiada-ȓilei.

Iar dacă ajunseră în valea Putnei, de odată se acoperiră culmile de acéstă veselă și minunată mulțime: iar domnul Ștefan

și cu curtenii lui se suiră pe un dël mai înalt și acolo întorcându-se către copiii lui de casă, le spune: «Feții mei, eu țin adî să mă întrec în arc cu voi; încordați-vă arcele și trageți!».

Și unde își încordară voinicii arcele, iar săgețile lor văjiind ca vîntul în turbare, porniră și, cu iuțela fulgerului, tăind coprișul, se afundară în zare se opriră și se înfipseră în pămînt, unde abia ochiul le mai puté zări.



Mănăstirea Putna.

Acu însă-î acu, totă lumea privesce uimită în spre Vodă, căci el, după ce zâmbi de bucuria voiniciei flăcăilor lui, se găti să-și încordeze și el arcul. Dar iată... priviți. Toți își țin răsufllarea. Nu se mai aude nici o șoptă ci numai vîjiitul îndepărtat al săgeții, care a pornit de nici gîndul, nici vîdul nu-î mai ține urma. Dar, O. Dîmne, în depărtarea albastră și nesfîșită un bătrîn paltin, sub care Vodă s'a odihnit de atâtea ori, îi ține piept, săgêta sa oprit, s'a frânt...

Obștia răsuflă scoțând un strigăt de bucurie, de mirare, iar din depărtări văile clocotesc, strigând și ele: «Să trăiască Domnul Ștefan».

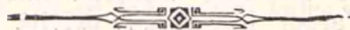
—«Acolo, dice Vodă, arătând spre paltin, acolo voi face altarul; iar, acolo unde s'au oprit săgețile copiilor mei de casă, voi face clopotnița și porța mănăstirei».

Și rămas'a vorbă de pe la omenii din acea vreme, cum că mănăstirea asta eră prea frumos făcută: zugrăvită minunat pe din năutru și aurită peste tot și atât eră de mult aurul, că mai nu se mai cunoscea zugrăvêla sub strălucirea galbenă a poleelei. Acoperămîntul mănăstirei, porunci Vodă, de-l făcură din plumbul glônțelor de la vrăjmași, pe care a pus de l-a topit; iar sfeșnicile, policandrelle, crucele și tôte odôrele eraū de argint și suflate cu aur.

După ce mănăstirea fu gătită, apoi Ștefan cel Mare și sfînt îi dete averi și moși; iar el într'atâta iubea ascêta sfîntă mănăstire, în cât a hotărît ca tot nêmul lui, din preună cu dînsul acolo să fie îngropat și tot acolo a mai lăsat ca să fie spre vecînica amintire a urmașilor săi, arcul și paharul său. Pôte aceste sfînte amintiri de la vitêzul Domn ar li rămas până în ziua de azi, dacă întâmplarea nu le-ar fi nimicit. Se dice că odată s'ar fi bulucit Cazacii cu Leșii și ar fi purces spre mănăstire cu gândul să-i fure podôbele de care mersese vestea în lume. Călugării aūdînd de așă mânie a lui Dumneșeu, se închiseră în mănăstire și cădênd în genuchii înaintea icônelor, se rugau Domnului ca să se îndure de sfînt locașul său. Dar iată că păgâni și nelegiuiții dau foc mănăstirei și atunci călugării nu mai avură în cotro și le dete drumul și ei multe odôre și averi boieresci ce aū fost închise acolo, spre mai multă pază, fură hrăpitate și împreună cu ele și arcul minunat.

Paharul se prăpădi în alt chip. Se dice, că eră odată acolo la acea mănăstire, un egumen cu numele de Mihail Chișliță, care eră prea fâlos și iubitor de veselie. Intr'o zi, pe când se afla la masă cu mai multe slugi boieresci — cum eraū pe vremea aceia — luă paharul lui Ștefan Vodă ca să bea cu el vin, dar cum bietul egumen, luându-se cu cheful și cu vorba, se cam cherchelise binișor, numa iată că-i scapă din mână acest scump odor și-i strică spre marea supărare a lui și a tuturor celor din mănăstire, care s'au vêdut în așă chip prostesc lipsiți și de acêstă sfîntă amintire de la unul din cei mai viteji domni ai țării Moldovenesci.

Laurenția Gribincia.



Hiriitori în piept. — Se ia chinină; pe junghiū se pune mustar și se unge cu iod; se fac fricțiuni (frecări) cu drojdie; băi calde; să se bea lapte; 2—4 lingurițe pe zi drojdie de bere cu apă zaharată, ori cu lapte.

GRĂPATUL GRĂULUI.



na din lucrările ce trebuie să se facă grăului, pe care trebuie să punem cel mai mare preț și pe care țărănul român de la Mehedinți până la Dorohoiu, nu o cunoște, este grăpatul grăului (borănitul).

Se cunoște din știință — poate că și sătenii au luat în seamă, mai cu osebire în urma înghețurilor — că între pătura profundă a pământului unde este totă umedela și până la suprafața pământului se fac niște subțiri, foarte subțiri — însă foarte multe — tubușore (țevi) prin care umedela ese din pământ și vânturile din Martie și Aprilie, precum și căldura sórelui o scurg și o împrăscie pe totă, lăsând grăul în primă-verile secetóse, uscat.

Știința ne dă sfaturile sale să scăpăm și de acest rău, făcând ceea ce am arătat mai sus «a grăpă grăul».

Grăpatul grăului trebuie făcut în luna Martie după ce s'a luat zăpada și când s'a svîntat pământul, ca să pótă umbla vitele cu grapa. Prin grăpat se rupe scórța pământului și acele mici tubușore se rup și se astupă cu țărină, iar umedela ce ce găsește în stratul de jos al pământului se păstrează acolo și este de rezervă pentru timpuri de secetă — lucru de mare folos —; pe lângă acesta prin grăpat se ajută foarte mult la înfrățirea grăului și rupe și din burueni, care mănâncă partea de hrană a grăului din pământ și astfel îl slăbesce mult.

Tot prin grăpatul grăului se mai sfărâmă și uniil bulgări ce au rămas mai mari și cari sunt ca o grea sarcină firišórelor de grău ce au apucat sub ei, apoi se mai răsfoesce și pământul ce a fost bătătorit de ploile și zăpedile din timpul erneli, înlesnind rădăcinile încă fragede să se întindă mai mult și cu repeđiciune, cât e pământul umed — căci după ce s'a uscat se întind foarte încet — să-și găsească mai multă hrană.

În urma semănăturilor de grău, de orz, ověz etc., venind o plóie repede și bătătorind ogorul se face o cóje grósă, din a cărei cauză semințele nu mai pot eși bine și chiar de loc; cel mai bun léc este să tragem cu grapa peste ogor, să rupem acea cóje, și peste câte-vă dîle, vom vedé totă semînța eșită.

Mulți póte, incredințați de acest mare folos, vor începe a-și grăpă ogorul de grău și uitându-se în urma grapei, cu gróză vor lăsă lucrul, de témă a nu scóte unele fire de grău din pământ și de a nu îngropă pe altele în pământ.

Odată început lucrul nici nu trebuie să ne mai uităm în urma nóstră, să mănăm înainte cu nădejde și să nu ținem cătuși de puțin seamă de ceea ce ađi ni se pare că ne batem joc de munca nóstră, căci după cât-vă timp venind la ogo-

rul de grâu să-l vedem, vom bine-cuvînta și vom cinsti cu închinăciune ziua în care l-am grăpat, iar în anul viitor să ne aducem aminte că *de la o grăpătură dată grâului primă-vara, atârnă bunătatea și mulțimea sa.*

Grapa de mărăcină de care se servesc sătenii aji, nu este bună de loc pentru această lucrare (este și ea bună dar la locul ei). Pentru grăpatul grâului, trebuie grapă cu dinți de fier, iar în lipsă de grapă de fier, se poate face grapă dintr'un soi de lemn mai tare și tăios, cum e pîrul, carpenul, ștejarul de rovine (vâi) etc.. Dinții grapei trebuie făcuți în lungime cam de 20—30 c. m. și rotunzi, căci numai aceștia curăță mai bine buruienile, pe când cei făcuți în dungă (în patru sau în trei muchii) retéză repede buruienile și le lasă pe loc.

După grăpatul grâului, urmăzează numai de cât să și tăfălugim.

Tăfălugirea aduce și ea folose destul de mari grăului; astfel odată grăul mișcat de grapă, prin tăfălugire se înfige bine în pămînt, se aședă și îndesă pămîntul la loc, făcînd umedela să stea la suprafața pămîntului, fără ca să se piardă așa de curînd.

Grăul grăpat crește cu mai multă putere și mai des—căci înfrățește mult—și dacă nu-l vom tăfălugi, va cădea jos de ploii și vînturii și bobele vor rămîne seci, și chiar une-orî crescînd îndeajuns, totuși sunt ușore și fără putere de hrană și deci mult mai ieftin ca grăul bine crescut.

Prin tăfălugire grăul se culcă la pămînt și în locul de unde s'a culcat se mai naște un nod (inter-nod) peste cele ce sunt de la natură și acest nod—făcut de noi prin tăfălugire—este un mare sprijin grăului în timpuri ploioase și de vînt—căci cu cât un paiu de grâu are mai multe noduri, cu atît mai mult se va pute sprijini și nu va cădea.

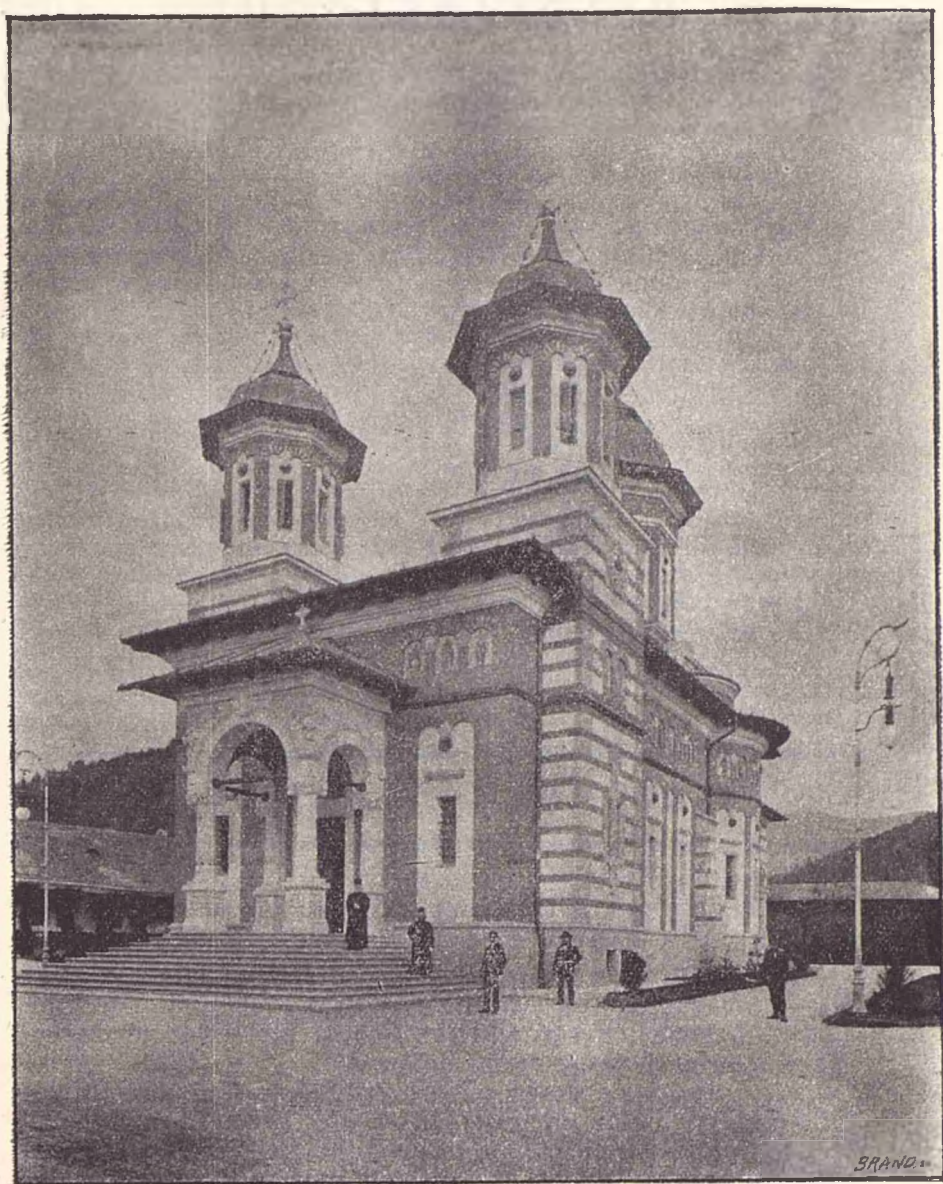
* * *

S'a recunoscut de tîtă lumea că țara românească are cel mai bun grâu și noi ca să întărim mai mult această credință și să dăm probe de înțelepciune într'ale plugăriei, trebuie să muncim pe tîte căile ce ni le arată știința, spre a pute face grâu și mai bun de cât l'avem, ca să ne putem bucura de tîtă lauda, pe pițele streine.

Gh. Manolescu.
Văleni—Vălean.



Pentru înlăturarea creșterii cepei.—Se agață cêpa legată în cunună câte-vă zile la fum, fumul nu are nici o influență asupra gustului cepei și tot-deodată împiedică creșterea în timpul iernei.



Biserica cea mare din Sinaia ast-fel cum este restaurată și cum s'a inaugurat la 26 Maiu 1903.

VLADIVOSTOCUL.

Vladivostocul, unul din cele mai însemnate porturi ale Rusiei în Asia, are un port în care s'ar pute adăposti cea mai mare flotă din lume fără temă de furtuni și de dușmani. Portul se întinde mai întâiu pe vre-un kilometru către Nord, apoi spre Răsărit pe două kilometri. Partea acesta din urmă se numește Cornul de aur. Portul e înconjurat din toate părțile de munți, pe cari se află forturi. Fortificațiile sunt cu totul moderne, tunurile de sus sunt aședate în baterii descoperite, cele de jos în cupole cruirasate cu turnuri rotitoare. Tunurile sunt unele de 305 cent. calibrul, iar obuzierele de 28 cent.. Sunt și tunuri cu tragere repede. Orașul se întinde pe un arc de opt kilometri și e foarte pitoresc. Sunt 30.000 de locuitori, din cari $\frac{1}{4}$, Coreani, Chinezii, și puțini Japonesi. Stradă principală e Slavianska, cu prăvălii foarte elegante. Comerțul mare e în mâna Germanilor. În port se află un dok plutitor și un doc uscat, amândouă uriașe. Înainte de intrarea portului e insula «Dundas», înaltă și stâncosă, și foarte bine fortificată și armată. Sunt ca garnisonă aproape șase brigade, în Vladivostoc și împrejurimi. În jurul orașului sunt păduri, livezi, văi încântătoare, așa că vara e o plăcere să le cercetezi. Clima Vladivostocului e foarte senătosă; erna e frig foarte aspru, vara e cald și frumos, însă totdeauna înainte de prânz e negură grosă.

Locul unde ați e situat portul și orașul, e cunoscut numai din anul 1852 Chinezii numesc Vladivostocul: Caisenvai.

CRONICA SCIINȚIFICĂ

Palmipedele.

Prin numirea de *palmipede* înțelegem paserile care trăesc în apă căutându-și hrana în apele fluviilor, a lacurilor sau mărilor. Forma piciórelor lor caracterizează acest ordin de paseri.

Degetele de la picióre și câte odată degetul cel mare sunt întrunite între ele printr'o membrană môle și în forma unei palme, de acolo numirea de *Palmipede*.

Aceste picióre înzestrate cu membrane înotătoare și întorse înapoi, sunt ca nisce adevărate *vesle*.

Paserea își apropie degetele pentru a aduce piciórele înainte lovind apa, dând corpului o vigoasă impulsione, ce determină mersul ei pe deasupra apei.

Câte-vă palmipede sbórá, dar cu multă greutate; altele nu

pot să se înalțe de loc, căci ele n'au decât niște aripi rudi mentare în formă de înotătoare.

Câte-vă din ele au totuși o putere de sbor extra-ordinară. Aripiele lor bine dezvoltate, le permit de a despică spațiul cu o repeđiciune extra-ordinară; și se întâlnesc asemenea pasări, când marea se află în flux, la distanțe colosale de la țerm.

Altoea le place să înoțe pe mare în timpul furtunilor.

In mijlocul furtunilor celor mai cumplite, acestor pasări le place să-și amestice strigătele lor sălbătice cu vuetul mării furioase.

Matelotul, ce vede cu neliniște ivindu-se la orizont norul gata de a se vărșa în plöie torențială pe corabia lui, este sigur de apropierea furtunei, când zărește albele aripi ale pasărei asatice așa numită *Albatrosul*, cari se desemneză pe fondul unui cer întunecos și amenințător.

Töte palmipelele pot înotă și să se cufunde în apă fără a se muiă, fiind-că aripiele lor au un lichid uleios, produs de nisce ghindurî pe care le au în interiorul pielei. Acest product gras, face ca penele să fie nepătrunse de umeđelă. Același avantaj rezultă pentru ele din dispozițiunea penelor, cari sunt förte lucii și förte cornöse și ale căror fulgi förte strânși și încruciași, fac să alunece apa pe suprafața lor lustruită. Palmipelele sunt înzestrate pe lângă acestea cu nisce fulgi förte fini cari le învelesc, le acoper corpul cu o blană caldă și abundentă și menține căldura naturală la punctul de a le face să reziste la frigul cel mai aspru din timpul ernei.

Fiind förte numeröse în speciî, Palmipelele trăesc în töte țările. După cum ne spune prințul *Charles Bonaparte*, care eră unul din cei mai învățași ornithologiști din Europa, numai pasărele de mare, compun de sigur a patru-spre-decea parte din töte pasărele globului care după același naturalist, numărul tutulor speciilor de pasări, de peglobul pămîntesc ar fi de 9.400.

Palmipelele se nutresc cu vegetale, insecte, molușce și pesci. Ele se duc la țerm pentru a-și așeđa cuiburile: pasărele de apă dulce își fac cuiburile în jurul fluviilor și al rîurilor, pasărele maritime pe nisipul mării ori pe stîncile abrupte ale insulelor deșarte.

Primăvara pasărele de mare se întrunesc în cete și se duc să-și depună ouele în cuiburi, construite fără artă, dar totdeauna căptușite cu fulgi förte fini în interiorul lor.

Ele smulg de pe pieptul lor acești fulgi, cari formeză pentru ouele lor un fel de pat môle și cald. Unele insule sunt

frecventate mai cu sémă de Palmipede și în momentul, când scot ouële sunt frecventate chiar țermurile solitare, unde se duc pentru a-și face cuibul aceste pasëri de mare în cete numeroșe, cari trăesc de alt-fel în cea mai perfectă înțelegere.

Palmipedele sunt o resursă prețioșă pentru om. În curțile gospodarilor, gâscele, rațele, etc., procură economiei domestice o carne excelentă și o grăsime căutată. Lebedele cu eleganta lor gâtélă și portul lor cel grațios, împodobesc lacurile și bazenurile. Fulgii pasërilor apatice sunt de o mare



Lebădă.

valóre și de un mare folos, în țările Nordului, fiind obiectul unui comerț însemnat.

Ouële pasërilor de mare sunt destul de bune de mâncat și din multe țări locuitorii cosumă o cantitate foarte mare.

Pasërele maritime produc ^{* * *} îngrășăminte miraculoșă pentru câmpii, numită *guano*, care nu este alt-cevã decât o îngrãmădire seculară de găinaț de pasëri, ce formeză *bancuri* imense pe mai multe insule ale mării Australe. Abia pôte cine-vã, să înțelégã cã o îngrãmădire succesivă de găinaț de pasëri de mare, a putut să producã pături de *guano*, oferind o adâncime până la 90 de metri. Ori-cine, totuși pôte să-și dea socotelă de acest rezultat când se scie, cã mai mult de 25.000 de pasëri dorm în fie-care noapte în unele insule și cã fie-care din aceste pasëri procură aprópe 25 grame de *guano* pe zi.

Guano, a cărei culoare este de un brun cenușiu în păturile superioare, este gălbui în interior.

Insula *Cincha*, situată nu departe de țărmurile țării *Peru*, este una din localitățile cele mai bogate în guano. Agricultură trage un folos nespus de mare din această îngrășămintă.

Ordinul Palmipedelor se împarte în patru sub-ordine: *Cufundătorii* sau *Brachypterele*, *Lamelirostrele*, *Totipalinele* și *Longipenele*.

A. Vintul

Profesor

COMUNA LICURICIU

În județul Teleorman pe partea stângă a râulețului Tinosa, ca la vre-o 10 kilometri depărtare de vărsarea sa în râul Vedea, se găsește comuna *Licuriciu*, așezată pe o poziție relativ frumoasă cu înclinarea spre S-V și având în față mult laudatele vii, cari în timpuri bune dau renumitul, în partea locului, vin de «*licuriciu*». La 5 kilometri spre E. se mărginesc cu comuna Călinesci iar la N. cu com. Antonesci. Pe șosea spre Antonesci mergând liniștit și nu prea grăbit, căci distanța este mică, nici 2 k. rămâi încântat de pitoreasca poziție a locului: oprindu-ți privirea asupra frumosului crîng din față ciripitul păsărilor, îți desfătează auzul și pare că miclele păsărele și bat joc de sgomotosul orăcăit al brâșcelor și brotăceilor din râulețul de la pârlele crîngului.

Locul arabil al comunei, un sol mai mult humos și puțin acidizat, se întinde în partea de E. și V. a satului, presărat ici și colo cu câte un pom bătrân și scorburos, gârbovit de ani, rămas din înămplare, ce pare a-ți spune că pe aci a fost, nu de mult, acum vre-o sută de ani, o pădure seculară în care porcul mistreț se restăta nesupărat de nimeni, ba chiar temut. Sunt bătrâni și ați în viață cari afirmă acesta.

Din acel codru negru de atunci, ați, cu chiu cu vaif, mai înverdesce în fie-care an în josul moșiei două bucăți de pădure. Pădurile (800 pogone) și moșia (3.000 pogone arabile) sunt proprietatea Etoriei spitalelor civile.

Cam între aceste două păduri se află măgura Zamfirei, despre care se povestesc de bătrâni, că o cârciumăresă cu numele Zamfira ținea cârciumă tocmai în vârful ei; că într-o zi trecând pe aci o căruță cu călători a fost oprită de haiduc și după ce a jefuit pe călători i-a omorât și îngropat acolo împreună cu Zamfira cârciumăresa, peste care au surpat bordeiul ei de cârciumă. De atunci măgura poartă numele Zamfirei.

Și tot codrul se mândrește a fi nașul satului. Numele de «*Licuriciu*» vine de la putrigaiul numit licuriciu, ce luminează prin proprietatea-i fosforescentă; de unde se deduce că pe atunci se găsea în abundență prin nemărginitile pădurii. Pasă-mi-te de mai găsește și acum—ba nici de léc.

Și fiind-că veni vorba de numele satului, ca să nu uit, trebuie să amintesc că prin vechile acte se găsește des repetată numirea de Slobozia Licuriciu, adică liber, slobod este a se aședă aci oricine.

Satul este micșor, 941 suflete sau 198 familii, căci nu este vechi, tot să aibă 80 și ceva de ani de la întemeierea sa, și asta cam în urma marelor evenimente de la 1821.

Eșind din sat și mergând în josul apei pe valea râului, ai să rămâi uimit de frumusețea privelisei ce ți se desfășoră înainte aici viile locuitorilor, colo tinerele plantații de nuc și duș (a-guș) ale Eforiei spitalelor civile, dincolo bogatele grădini de zarzavat, în care mai ales diminéța și sêra femeile și copii mișună, zorind a uda micile plante leguminoase.

Bănuesc, cititorule român, auzind de grădini de zarzavat?

Ei bine, așa este cu adevărat. Satul întreg este compus aproape numai din Bulgari stabiliți aci de pe timpul răsmeriților și pribegiilor. Astăzi nu mai sunt Bulgari sunt Românii adeverați, harnici, muncitori și mai ales buni gospodari. Mulțumită acestui frumos obicei ce și-l păstrează încă, de a-și cultiva zarzavatul necesar pentru casă, ați acești oameni stau foarte bine.

Țăranului român îi este rușine a avea în grădină cêpă, usturoi, ardei, vară etc., dar nu-i este rușine și nici milă de munca lui când iese la drum cu strachina plină de mălai să cumpere trei cepe veștede.

Licuriceni își păstrează încă limba, portul și obiceiurile bulgăresci. De câți-va ani însă asimilarea cu elementul român a început mai serios, atât prin contact, instrucție cât și prin serviciul militar, așa că ați puțin mai sunt din bărbați pe cari, după vorbă, se-i bănuiesc a fi Bulgari. Femeile și copiii mici însă toți se trădeză după grai, ba se mai găsesc încă femei cari nu știu românește. Până acum câți-va ani, Bulgarii din această comună, erau atât de tenaci în cât nici nu voiau ca copii lor să ia în căsătorie dintre Români.

Intrând în Licurici crești că intri într'un orașel: case mari, (de cărămidă), spațioase, având 2 camere, o sală, bucătărie, pivniță și prispă, curate, luminoase și prin urmare igienice, toate învelite cu tablă sau șită.

În curțile lor, bine împrejmuite, având belșugul, ordinea și curățenia cea mai perfectă. Pe vite le îngrijesc ca pe copii. Păcat căci din cauza lipsei de pășune, oile și vacile se înpuținază pe di ce merge, altă-dată singurul lor izvor de bogăție. Este de remarcat că mulți se slujesc cu bivoli la jug, dar sunt bivoli ce ți-e drag să te uiți la ei nu jigăniți jigărite.

De muncit muncesc bine, mult și cu pricepere; mănâncă bine și mulți sunt cari și... beați bine.

Inbrăcămintea atât a bărbaților cât și a femeilor este lucrată de femei în casă. Portul bărbaților este cel al țăranului Român din partea locului, numai cei bătrâni și femeile mai păstrează încă portul bulgăresc, dar luxul cu tot ce-i fals și mai cu sêmă

cu stamba-î putredă, a început să rînjescă și aici pe ici colea.

Meșteșugul în acest sat este îmbrățișat cu drag de tineret. Ori de ce lucru îl avea nevoie îl poți face în sat ca și la oraș, de nu mai bine. Sunt tîmplari, rotari, fierari (rotarii fac care și fierarii le lăgă), dogari, mecanici, tinichigii, cismarii, jococarii și plăpumarî, mai mulți încă de aceeași meserie și toți lucrând cu stăruință.

Biserica, școala și primăria se găsesc în bună stare, toate clădite și reparate de sătenii prin contribuții. Biserica este dădită la 1854, vre-o 30 ani în urma întemeierii satului.

Sunt buni creștinii și ore-cum urmază calea bisericeii. Primind pe copil în lume, însoțindu-l la toate actele principale ale vieții până la adâncii bătrânețe și petreëndni până la gropă se observă ca și la Români, o mulțime de obiceiuri mai mult sau mai puțin religioase ca să nu le dăc păgânesci. Să le înșir pe toate ar fi prea multe și apoi, fiind vorba de nisce obiceiuri streine, ce nu intră în cadrul și spiritul celor românesci, cred că nu interesază și este mai bine a le trece cu vederea ca și ei să le dea uitării, după cum au început chiar.

Economii din creștet până în călcăie.

La petreceri, jocuri și bături sunt neîntrecuți, aci însă nu fac economie.

Mai au avut și au încă prin ei și alte apucături rele, dar se speră că se vor desbrăca de tot ce nu-i bun. Prin societatea ce am înființat în sat acum în cele din urmă, nădăduim timpuri mai fericite, stărpind relele apucături, că mult bine aduce și înca multe bunuri se prevăd prin aceste societăți, căci nu de gēba a cântat Bardul nostru din Mircesci.

«Unde-î unul nu î putere

«La nevoi și la durere.

«Unde-s doi puterea crește

«Și dușmanul nu sporesce ».

Alex. Miculescu.

preot

— Tuse măgărăscă. Mulți știu, pentru nenorocirea noastră, cât de rea pentru copii și cât de fatală pentru părinți este tusa măgărăscă.

Să afirmă, că s'a ajuns la rezultate excelente întrebuintend inhalatiunii de vapori proveniți de la următoarea soluțiune :

Acid fenic 75 centigrame

Clorat de potasă 3 grame

Glycerină 24 »

Apă simplă 72 »

Aceste inhalatiunii se fie făcute de trei ori pe zi, fie-care inhalatiune se țină de la 2 până la 5 minute.

ȘERPĂTESCII (1).

Numai tēmâne nici o îndoială că și «Șerpățescii» își au însemnătatea lor în analele istoriei, și glonții de ađi, sunt singurii martori cari ne-au rămas, cari ne arată faptul răsboinic de care toate poporele au vorbit, socotindu-l ca cea mai mare isbândă, cel mai mare fapt glorios al Creștinătăței asupra «Semi-luneî»; iar nici de cum din răsboiul fraților Buzescii cu Tătarii, căci pe lângă că e mult mai departe de la «Șerpățesci» unde se găsesc glonții, săgețile, frânturile de spade, până la Putineiu decât până la Călugăreni, apoi ordiile Tătărăscii, fiind venite în jăfuială, nu cred că să fi avut cu ele atâta mari de glonți și săgeți, cari au făcut să fie un întins câmp îngroșat cu ele, ci cu bună sēmă acestea sunt asvirlite, risipite în spaima ce-a corprins ordia Turcescă, când s'a înămolit în mocirle.

Să privim pe acești glonți, săgeți, frânturi de spade ca pe nisce martori cari ne amintesc timpurile de glorie, devotamentul strămoșilor către țeră, și isbânda glorioasă de la Călugăreni.

O loc sfînt, noi ađi te scărmăm cu plugul și semănăm semința acolo unde tu odeniōră erai roșu de sângele străbunilor, erai frământat cu sângele lor!! . . .

Să salutăm, să slăvim, să plângem aceste tainice locuri unde sângele a curs în valuri, în luptă pentru apărarea Patriei, și unde pōte și ađi sufletele lor obidite se arată în vȃzduh, plângend că noi i-am uitat, le stricăm tainica lor liniște!! . . .

Nici un semn nu ne arată că aci a fost grōznicul răsboiū. Ce păcat! O cruce de piatră cu cupolă stă și ađi alături de podul de pe Călnisce și Neajlov, sub delul Călugărenilor, căreia i se ȃice: «Crucea-de-piatră a lui Mihaiū-Vitezul» (2), de unde și-a luat numele și satul Crucea-de-piatră, ce e aci în vale, acolo unde lupta a fost mai crâncenă, unde însuși Vodă Michaiū, stă și se luptă cu bărbăție neîntrecută, sat ce ține de Călugăreni; dar ea nu e ridicată înrru vecīnicia faptului răsboinic, ci este ridicată de Vodă

(1) Veđi No. 23.

(2) Intr'un timp Crucea de piatră ajunsese în ruină, ađi e reparată de Stăpānire.

Șerban Cantacuzin la 1682, în amintirea unui pod ce a făcut aci.

Iată ce ȃice acea inscripȃiune de pe sf. Cruce:

«Sfinta acēsta și de viaȃă aducētoare Cruce, ridicatā este de prē luminatul Domn, io Șerban Cantacuzin-Voivod, adevēratul nepot al bētrînului Șerban Basarab.... și pomenire vecinicā înălȃtatā.... stā la capul acestui frumos și minunat pod, carele însuși împreunā cu iubitul fiu-sēū.... la lucrarea lui fiind și cāte....

«Pentru-cā și M.-Sale în veci pomenire și mulȃămitā sā-i vie și sā-i rēmāie lui și Dōmnei lui Marii și coconilor lui, făcutu-s'au dar acest pod, și acēstā Dumneȃeeascā Cruce s'au ridicat într'al patrulea an al domniei sale la anul de la zidirea lumii.... mesiȃă Octomvre din ȃi.... dar.... ridicarea aeestei cinstite și de viaȃă făcētoare cruce, aratā ostenēlā și strādanġa facerei acestui mare și temeġnic pod, ġntru vecinicā pomenire, iar luminatului acesta.... precum ġn cea faȃă s'a ȃis, iar acēstā altā scrisu-s'au ġntru pomenire și cinstiȃi boerii Māriei-Sale, cari s'au ġntāmplat la facerea podului acestuia cu a lor Dōmne..... dus cu multā strādanġe și ostenēlā de la ġnceperea podului pānā la sfirșit, care pe nume sunt aceștia: Radu Nāsturel vel Ban, Badea Bālăceanul vel vornic, Grigorie Grādișteanul vel logofāt, Vlad Cocorāscul biv-vel logofāt, Constautin Brāncoveanul vel spātar, Iordache Cantacuzin vel stolnic, Alexandru biv-vel stolnic, Mihail biv-vel pitar, Tānase vel armaș, Constantin Bălceanu vel agā, Șerban ot logofāt, Fiera ot vistier, Șerban Cāpitan za lefegii, Pārvu Creȃulescul ot postelnic, fiind împreunā tōte brasele, slujitorii și toȃi ai curȃei, drept aceia s'au scris ca sā fie ġntru vecinicā pomenire.»

Din ce le ecse vede, Crucea-de-piatrā, cāreia ġi ȃice Poporul cā e a lui Mihaiū Vitēzu nu este pentru a vecinici faptul rēsboinic petrecut aci, ci e ridicatā ġn amintirea unui pod ce Șerban Cantacuzin-Voievod a făcut, fie peste apa Cālniscei, fie peste apa Nējlovului, cā așā erā obiceiul la strāmoșii noștri cānd ei făceau cāte-o bine-facere.

Dupā cāt se vede, Vodā Șerban Cantacuzino, a pus multā ostenēlā și multā strādanġe pentru facerea podului, care trebuiā sā fi fost destul de strașnic de vreme ce ġnsuși ȃice cā l-a făcut spre vecinicā pomenire. Se vēd și astāȃi urmele unui pod strașnic.

Póte, podul ce fusese aci mai nainte, se sfărâmasse de Mihaiū Vitézu, ba încă i-a fi pus și foc în retragerea sa, a numai avé Turcii pe unde să trecă spre Bucuresci.

N. Bălcescu dice că Mihaiū Vodă în adevér, în retragerea sa a sfărâmat podul și grâmădind lemne i-a pus foc de a ars cu totul.

De geaba dar o numesce poporul că e a lui Mihaiū Vitézu: dar faptul răsboinic vecinicindu-se în inimile tuturor Românilor, și cum p'acea vreme anevoie se află cine a ridicat-o din cauza deselor răsmitițe, vedënd-o dicem Poporul în necunoscință de împrejurare dar cu idealul faptului răsboinic, a cređut că e ridicată de Mihaiū-Vitézul, întru vecinicia faptului răsboinic, ne priindu-i vremea să să ridice vre-uă mânăstire acolo unde sângele a curs în valuri spumóse, unde Româniū aū ingenuchiat sub stégul Țării luptându-se.

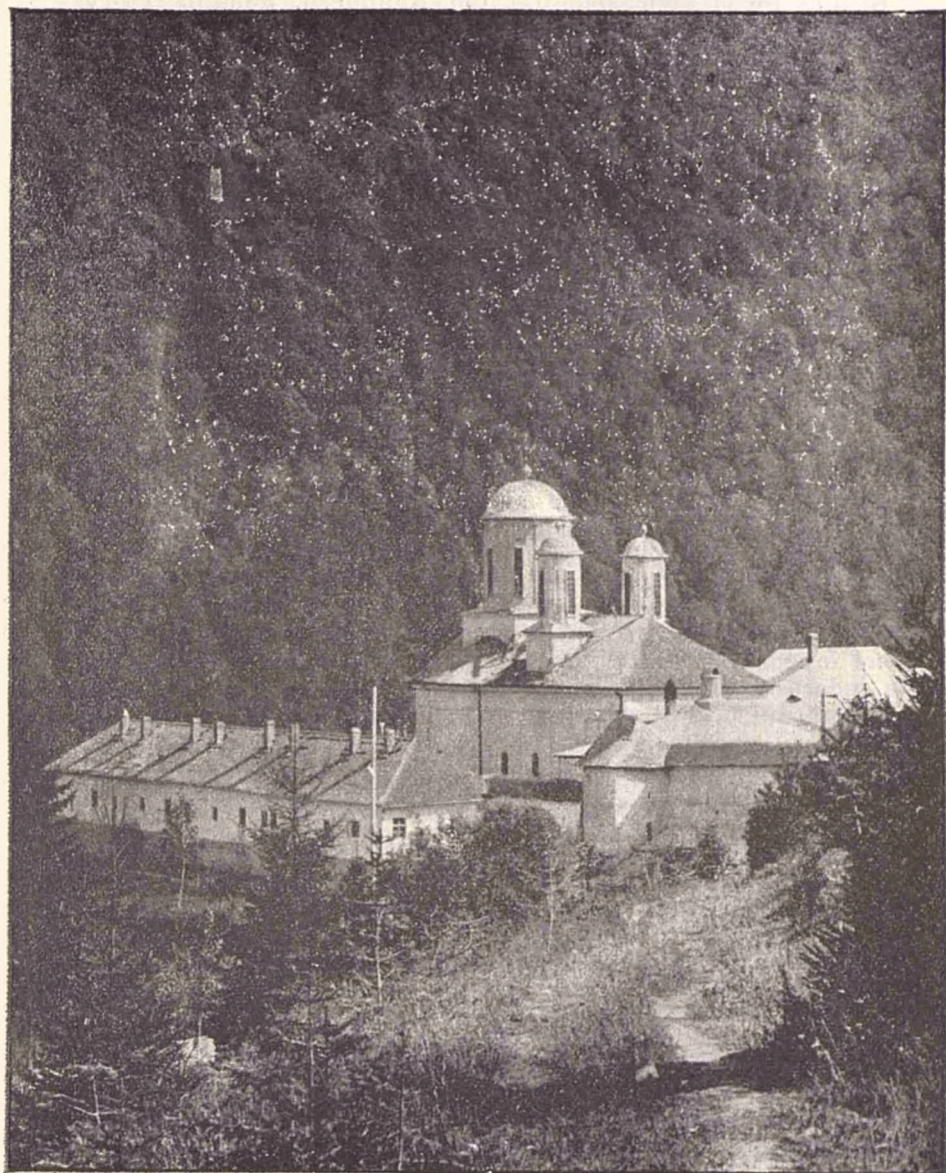
Ne putem miră și ne putem întrebă : de ce Vodă-Mihaiū Vitézu n'a ridicat aci vre-o mânăstire ? socotind împrejurările vremei d'atunci, aflăm că el nu a avut răgaz de odihnă, de a zidi biserici, monastiri, ținendu-se numai de răsboie cu dușmanii némului Românesc, căci, toți de tóte părțile tăbăriseră asupra țerii și a lui.

Totuși, socotim fórtse bine că, poporul crede și așa : și acéstă slinta și dátătoare de viață cruce, a fost isvorul dátător de viață, a fost isvorul care a amintit în tótă vremea lupta uriașă, lupta spăimântătoare ce s'a dat aci ; ea e aceia care ne arată și nouă ađi, cu tóte că scim rostul a tot, acea luptă, căci ideia noastră curge în decursul vremei înfățișându-ne par'că înainte lupta, cum și nestrămutata cređință în Dumneđu.

Marin și Ned. M. Țiculescu.

Distrugerea cărăbușilor.—Să se așede, în amurg, în mijlocul grădinei și a liveđei cu pomi, câte un butoiū vechiū desfundat, ale cărui dóge pe dinăuntru să fie unse cu păcură.

La fundul acestor butóie, să se așede suspendat prin sârme fixate de păreți câte un felinar aprins. Insectele de tot felul, atrase de lumină, se reped pe felinar. Sbárnâind prin prejur se lovesc de păreții btoifului, picioarele și aripile se mânjesec de păcură și cărăbuși cad la fundul butoiului.



**Biserica cea mare a Monastirei Sinaia înainte de reconstruire,
cum a fost zidită în anul 1846.**

DE PE DOMENIILE COROANEI

În ziua de 11 Februarie, d-l Ion Kalinderu, administratorul Domeniilor Coronei, venind să facă inspecție pădurilor din Bușteni, a vizitat școala și biserica din localitate.

Domnia-sa trecând din clasă în clasă, conform obiceiului d-sale, s'a interesat de toate trebuințele școlii, de sănătatea elevilor, distribuind cărți copiilor, și dând sfaturi părintești tuturor.

Observând că elevii și mai ales fetele, sunt foarte slabe, d-l Kalinderu și-a exprimat mâhnirea sa și a atras atențiunea învățătorilor să se siléscă făcând tot ce le stă prin putință, ca să îndrepte această stare rea de lucruri, căci copiii de astăzi sunt țara de mâine, sunt în fine speranța noastră întregă. D-l Kalinderu, arătându-le învățătorilor modul cum trebuie să-și facă datoriile, le-a spus că și răsplata lor morală este mare și că nici d-sa personal nu se va da în lături de la nici o răsplată materială, când va vedé rezultate frumoșe.

Vorbind apoi cu preotul și primarul comunei, le-au atras atențiunea ca să facă tot ce le stă în putință ca societățile economice și culturale să prospereze. D-sa le-a arătat că are intențiunea să înființeze în localitate o școală practică de meserii, pentru care este dispus să puie la dispoziția comunei un local ce-l va construi anume, precum și ajutoare bănesci și tot sprijinul său.

Muncind pentru binele satelor, d-l Kalinderu dă tuturor un strălucit exemplu de modul cum trebuie să se lucreze, pentru ca țara să pôta să progreseze, căci interesându-se de sate, cari în multe casuri a fost prea neglijate, d-sa arată că numai printr'o bună îndrumare a sâtenilor, țara noastră se va dezvoltă din punct de vedere economic pe base solide.

Aceste din urmă vorbe d-sa le-a și spus notabililor comunei și cât bine ar urmă în toate părțile, dacă povețele sale patriotice ar fi urmate și dacă d-sa ar găsi imitatori în toate stratele societății.

* * *

Cu ocasiunea inspecției făcute pudurilor din munții Clăbucețul-Taurului și Caraiman, d-l Ion Kalinderu, după ce a vizitat școala de la Bușteni, a venit și la Predeal, unde a cercetat mersul școlii, progresele făcute de elevi, progresele făcute de învățători în metodele lor de predare și tot ce interesază bunul mers al instrucțiunii copiilor.

D-l Administrator al Domeniilor Coronei, a examinat pe copii din lecțiunile învățate, a pus pe elevi să-i cânte diferite arii patriotice și naționale să recitese poezii, apoi ca premii la cei silitori le-a împărțit cărți din biblioteca Administrațiunii Domeniului Coronei. În urma inspecțiunilor sale dese, d-l Kalinderu este bine cunoscut de elevi, care îl privesc ca părinte, ast-fel că povețele ce le dă în toate ocașiunile sunt ascultate cu mare atențiune și de sigur vor da ródé frumoșe când acești copii vor ajunge mari.

Cu ocasiunea acestei inspecțiuni d-l Kalinderu, s'a interesat de aproape și de mersul cantinei școlare din localitate și a mulțumit d-lui institutor, pentru sârguința ce depune în această pri-

vință, ajutând în deosebire pe copiii săraci. Ocupându-se de grădina școlară, dă să a dat instrucțiuni asupra unui asolament și asupra modului cum trebuie să se îngreșe pământul.

DE LA SATE

«Viitor de aur țara noastră are»

«Și prevăd prin secolii a ei înălțare...»

Începe nemuritorul Bolintinenu. Această predicere ne-a fost hărădită nouă, generațiunii de astăzi a o împlini într-o cât-va. Marele avânt ce a luat de la un timp încoco serbările populare la sate este, un pas măreț și netăgăduit către progresul populațiunii rurale. Această înaltă idee a fost se vede primită cu mare bucurie de către sătenii și luminătorii acestora caută să o înrădăcineze și să o răspândescă până în cele mai depărtate unghiuri ale țerei. O serbare populară s'a dat din inițiativa unui comitet și în com. Obârșia în seara zilei de 29 Ianuarie a. e. După o cuvîntare scurtă dar bine simțită ce a rostit în prezența a peste 200 perone d-l Petre O. Popescu absolvent al seminarului central, în care se accentuă foloșele ce decurg din serbările populare, cortina se ridică în armonia produsă de corul școlei care a intonat perfect imnurile «Trăiască Regele» «Fiii României» etc. S'a executat de către elevii clasei a IV și V «Slușbașul și țaranul» piesă într'un act de d-l Gorjan care a reușit admirabil stăruind numeroșe aplause.

Copiii ce au esecutat această piesă, grația silinței depuse de eminenții învățători Pr. Busenescu și d-l Flărescu și au interpretat perfect ralurile stăruind admirația printre asistenți. După terminarea piesei teatrale asistența s'a retras în sala de danț frumos aranjată și bine luminată. S'a danțat până la ziua.

Stan asistent.

Informațiuni

Numărul băncilor populare din țară se înmulțesc din zi în zi.

Numărul băncilor populare în prezent e de 1.200 cu un capital de 10 milioane lei.

— M. S. Regele a donat școlei de arte și meserii din Capitală, 34 volume de cărți folositoare pentru meseriași.

— Ministerul de Instrucțiune a dat o circulară direcțiilor școlilor de meserii și profesionale de fete din țară, prin care le pune în vedere că, de la oricare comandă ce se face la acele școli să se ia tot-deauna un acout, iar pe credit să nu lucreze nici odată, cunoscând, că oricare pagube ar rezultă în acest cas, vor căde în sarcina lor.

— Guvernul a împroprietarit de la 1—5 Martie e., 129 de veterani, în județul Constanța, dându-le și toate uneltele și vitele necesare culturii pământului.

Veteranii, drept mulțumire, au adresat următoarele telegrame:

M. S. REGELUI

București.

În această zi fericită, când ne vedem împroprietăriți și înzestrați cu vite pentru munca câmpului și car și plug și tot ce ne trebuie pentru a brăzda ogorul de la granița Dobrogei, cu inimile smerite și pline de recunoștință, noi veteranii, aducem la picioarele Marelui Nostru Căpitan, prinos de recunoștință, supunere nesfârșită, gata a ne sacrifica viața.

Tot în această zi fericită am putut vedea plini de bucurie pe A. S. Regală Principele Moștenitor, venit aici în Constanța.

Să trăiți Măria Văastră cu întreaga familie regală.

EX. SALE D-lui PRIM-MINISTRU

București.

Împroprietăriți pe ogorul românesc de la granița Dobrogei și înzestrați cu tot ce trebuie la munca câmpului, nu ne rămâne decât să vă aducem profundă mulțumire pentru binele sfânt ce ați adus nouă și copilașilor și să muncim strașnic pentru întărirea țării pe care ca stejari neadormiți, să o păstrăm cu viața noastră.

Să trăiți ani îndelungați pentru fericirea țării și mai cu seamă a țaranilor.

EX. SALE d-lui MINISTRU AL DOMENIILOR, etc.

București.

Din fundul inimelor noastre drepte, vă aducem plini de recunoștință, adîncă mulțumire pentru fericirea ce ne-ați dat împroprietărindu-ne și înzestrându-ne cu tot ce trebuie la munca câmpului.

Mergem la granița Țării pentru munca strașnică, urîndu-vă sănătate pentru fericirea noastră, cari am vădit mîntuirea din mîinile d-văastră.

* * *

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii publice publică spre cunoștință învățătorilor, că din sumele acordate prin bugetul pe exercițiul 1904—1905 s'a rezervat 10 000 lei, spre a se da învățătorilor împrumuturi, variînd de la 300 500 lei.

Aceste împrumuturi se acordă aceloră dintre învățători, cari doresc să înjghebeze o gospodărie, care să fie de model printre consăteni.

Cererile de împrumuturi se vor adresa prin Revisorat și prin ele se va arăta în mod amănunțit cum va întrebuița solicitatorul suma.

Împrumuturile se dau fără dobîndă pe termen nu mai lung de 4 ani, plătitile în rate lunare, trimestriale sau semestriale cum va conveni solicitatorului.

* * *

— Ministerul Instrucțiunii a dat autorizațiunii învățătorilor, cari se găsesc în comunele unde se cultivă tutunul, să deprindă pe elevi încă din școală cu cultivarea model a acestei plante.

— Ministerul de Instrucțiune publică a luat dispoziția ca prefecturile de județ, în toate contractele ce vor încheia cu arendașii

terenurilor comunale și județene, să reserve o porțiune de teren pentru practica agricolă cu elevii școlilor.

— Ministerul Instrucțiunii publice a intervenit pe lângă ministerul domeniilor ca să propună parlamentului o lege în sensul ca învățătorii și preoții să fie autorizați a cumpăra loturi de pământ din moșiile Statului, ca și toți cei-alți săteni.

Cu modul acesta, învățătorii cari sunt obligați a face cultură agricolă își vor pute procura pământul.

— Locuitorilor Români din țară, cari n'au pământuri de cultură, Administrația Domeniilor statului din Dobrogea, le pune la dispoziție pământ bun de muncă cu arendă de 12 lei 15 bani hectarul pe an.

Prin urmare acei ce n'au pământ și doresc a lua în arendă pământ în Dobrogea să se adreseze dăsei administrațiuni, care le va pune la dispoziție terenul necesar.

* * *

În prima serie a copiilor ce vor fi internați în Sanatoriul de la Techir Ghiol la începutul lunii Maiu a. c., se vor primi copii între 4 — 14 ani, care nu frecventază școala.

Cererile de înscriere se vor adresa Eforiei Spitalelor Civile și vor fi însoțite de următoarele acte :

- 1) Actul de naștere ;
- 2) Act de paupertate ;
- 3) Certificat medical, prin care să se constate că li s'a prescriș de un medic cătarea copilului într'un sanatoriu de scrofuloși.

— În ziua de 23 Martie 1904, ora 10 ¹/₂ a. m., se va ține la Eforie, B-dul Elisabeta, licitațiune publică cu oferte închise 1) pentru darea în întreprinderea lărgirei cu 2 m., a căiei Codrului din Sinaia, partea din Furnica până în Valea Sgarburei, pe 2.600 metri.

Devisul în sumă de lei 7.800.

— 2) Pentru darea în întreprindere a construirei unei magazi de bucate la moșia Eforiei Stelnica din jud. Ialomița.

Devisul în sumă de lei 4.932,10.

Condițiunile, planurile și devisul se pot vedea la serviciul Bunurilor Eforiei, în oră ce ți și ore de lucru.

Supra-oferte nu se primesc.

Domnii concurenți spre a putea lua parte la licitațiune vor trebui să depună ca garanție provisorie lei 5% din suma devisului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitațiune.

— În ziua de 24 Martie 1904, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate la Primăria Comunei Strehaia, din jud. Mahedinți și la Pepiniera viticolă Strehaia din acelaș județ pentru vîndarea 11.500 bucăți resturi de araci, țărăuși și mijlocari, scoși din plantațiile cu viță de la acea pepinieră ca improprii a mai fi utilizate.

Vîndarea se face loco pepinieră și statul nu garantază calitatea.

— În ziua de 24 Martie 1904, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate, în localul pepinierii Petresci-Focșani (jud. Putna) și în localul Prefecturii de Putna, pentru vîndarea sculelor și obiectelor usate, scoșe din serviciu.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m., și 3—6 p. m.) la pepinieră.

— In localul pepinierii Țintea Haeta-Găgeni (jud. Prahova) și in localul prefecturii de Prahova, pentru vânzarea sculelor și obiectelor usate, scose din serviciu.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m., și 3—6 p. m.) la pepinieră.

— In ziua de 24 Martie a. c., orele 10 a. m., se va ține, in localul Ministerului Agriculturii, licitațiune publică prin oferte închise pentru darea in întreprindere pe anul 1904/1905, a carnei, seului și pâinii necesară elevilor și personalului de serviciu de la școala centrală de Agricultură de la Herestrău.

Licitațiunile se vor ține separat pentru carne și seu de o parte și pentru pâine de alta.

Condițiunile se pot vedea în toate zilele și orele de lucru la Minister și la școala Centrală de Agricultură, Herestrău.

— Neprezentându-se amatori la licitațiunea ținută la 25 Februarie 1904, pentru vânzarea a 88 dl. rachiu de tescovină și 15 dl. 6 l. rachiu de drojdie de la pepiniera Istrița (jud. Buzău), se publică spre cunoștința generală, că in ziua de 5 Aprilie 1904, orele 10 a. m., se va ține o a doua licitațiune cu oferte scrise și sigilate la Prefectura jud. Buzău, la Primăria com. Mizil și la pepiniera Istrița din jud. Buzău, pentru vânzarea menționatei rachiuri.

— In ziua de 14 Aprilie 1904, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate in localul grădinilor publice—șos. Kiselef, pentru vânzarea sculelor și obiectelor scose din us ce se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m.) parte la grădina Mogoșoia, parte la grădina Cotroceni.

— In localul Fermei model Studina din jud. Romanați, pentru vânzarea sculelor și obiectelor scose din us, ce se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m.) la Fermă.

— In localul pepinierii Vișani-Iași, pentru vânzarea sculelor și obiectelor scose din us, ce se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m.) la pepiniera Vișani-Iași.

TEATRU LA SATE

In ziua de 3 Martie curent s'a dat o reprezentațiune in teatrul sătesc de pe Domeniul Coronei Dobrovăț din jud. Vaslui.

S'a jucat piesa «Florin și Florica» de către elevii școlii din Ruși sub conducerea învățătorului. Au fost și cântece patriotice și poezii populare executate de scolarii din Moldoveni și Ruși.

Serbarea a isbutit pe deplin și a produs o bună impresiune asupra publicului foarte numeros. Pe lângă inteligența locală și foarte mulți săteni au asistat la această producțiune, d-l Văleanu, Prefectul județului, d-l Lt.-Colonel Vlădescu, d-l Maior Dr. Nicoreanu, Căpitan Clecais și d-l Sub-Prefect Gingir, cari au venit din Codăesci, unde s'au întruniseră pentru recrutarea tinerilor. Toți au admirat progresele realizate de administrațiunea Domeniului Coronei in toate privințele, cum și frumosul local dăruit Societății economice culturale și celelalte îmbunătățiri făcute, fie in interesul domeniului, fie in al populațiunei. La plecare d-nii Văleanu și Vlădescu, au însărcinat pe șeful Regiei a exprima d-lui Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Coronei, vii mulțăm-

miri pentru înaintatea propășire ce au avut ocasiunea să constate la locuitorii și la domeniul Dobrovăț, care e un izvor de mult învăț pentru țărani și proprietarii megieși.

Societăți economice la sate.

INFIINȚĂRI.

În comuna Amara, jud. R.-Sărat din inițiativa d-lor Vasile Mihaileu, învăț. diriginte, Preotul M. Popescu-paroh, și N. Mihailescu notar, s'a înființat o bancă populară, cu numele «Deșteptarea», cu un capital subscris de 1.700 lei, din cari vërșați 180 lei. Numărul membrilor este de 25 gospodari, fruntași în sat. Banca funcționează cu data de 10 Februarie 1904.

* * *

În comuna Deveselu-Mehedinți, s'a înființat o societate economică cu numele de Sf. Nicolae și se administrează ast-fel:

Președinte de onoare d-l revisor școlar Dem. C. Bungețianu, președinte activ, dirigintele școlii I. Crivineanu, vice-președinte, primarul I. Ianoș și Casier-comptabil Preotul C. Ionașcu.

Societatea a și început operațiunile sale, cu un capital de 3.000 lei.

* * *

BILANȚURI

Bilanțul băncii populare «Furnica» cu sediul definitiv în cătunul Dălhăuți, comunele unite Bontesci-Cârlige, jud. R.-Sărat, pe anul social 1 Martie 1903 — 1 Martie 1904:

ACTIV.—Casa. Numerar aflat încasă	107,75
Ef. pr. Efecte aflate în casă în valoare	2.645,—
Cheltueli de fundație	138,10
Total	2.890,85

PASIV.—Cotisațiuni: Capitalul societății.	1.437,—
Fond pentru întâmpinarea cheltuelilor	150,—
Depuneri spre fructif. Pro. 6%	1.037,10
Aconturi	40,—
Sold	226,—
Total	2.890,—

Bilanțul Societății «Marele M. Gheorghe», de la 23 Aprilie 1902, data înființării și până la 31 Decembrie 1903:

INCASARI.—Cotisațiuni	1.761,—
Inscrieri	174,—
Amenzi de întârziere	23,30
Procente 12%	197,70
Total	2.156,—

RĂSPUNDERI.—Imprumuturi	1.800,—
Cheltueli de fundație	259,15
Numerar în casă.	96,85
Total	2.156,—

— **Compot de persece.** Se aleg persece cu miezul roșu, se curăță, se taie în două și se pun în apă rece se stea câte-va minute, apoi se pun în apă ferbinte, unde stau până se ridică în față.

M u l ț u m i r i

D-nul Ión Rădoiu, avocat, fost președinte de tribunal, a bine-voit a dărui 120 cărți pentru Biblioteca școlii din comuna Vălsănesci, județul Argeș; cărți cari tratează despre: «Economia națională. Revista Ateneului român, științe, litere și arte, Revista Albina în 25 de exemplare, precum și câte-vă noțiuni de procedură.

În numele obștei comunale, Ión Niculescu, președintele Societății «Curtea de Argeș», aduc mulțumiri d-lui avocat Ión Rădoiu, pentru ofranda făcută.

* * *

D-na Maria Gr. Iamandi, proprietara moșiei Bărzesci-Dobroslovesci, com. Bărzesci, județul Vaslui, a donat școlii, în memoria răposatului d-sale soț, «Corpurile geometrice», în număr de 50 bucăți, împreună cu o cutie purtând inscripția «Donațiune școlii din Bărzesci, Grigori Iamandi 1903, în valoare de 150 lei.

În numele elevilor, învățătorul diriginte, aduce mulțumiri d-nei Maria Gr. Iamandi.

* * *

Preotul M. Popescu, dirigintele școlii «Băicănesci», și președinte activ al acestei bănci, în numele Consiliului de Administrație și al întregii populațiuni din comuna Băicănesci, aduc viile mele mulțumiri domnului Ion Kalinderu, care ne-a făcut distinsa cinste de a fi președinte de onoare al societății noastre și care la activul său numără atâtea fapte laudabile, care îi formeză o aureolă pe fruntea-i de om încercat.

A P E L

În parohia Hociungii din județul Roman din inițiativa episcopiei și sub conducerea unui comitet, s'a început încă din anul 1901, construirea de zid a unei biserici parohiale cu hramul Sfinții Voevođi și Adormirea Maicei Domului, și după o muncă neîntreruptă s'a ajuns cu lucrarea la acoperiș.

Comitetul executiv, în marea nevoie ce are pentru continuarea lucrării, cu respect rōgă pe bine-voitorii creștinii, a veni în ajutorul construirii acestui sfânt locaș, cu ce va fi posibil, pentru care, vor fi trecuți între cititorii fundatori, de care mama bisericii în veți amintesce.

Econom, V. Chiriac.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

S. S. Ierodiaconul Galaaction Cordur, Mănăstirea Căldărușani.—V'am achitat cu chit. 12.785. Mulțumiri.

— Mai multor abonați.— Numerile câștigătoare a loteriei Societății pentru învățătura poporului român, sunt publicate în No. 14 al revistei din 4 Ianuarie 1904.

— Trebuie să fi suferit, ca să poți cunoște suferințele altuia.

STE A U A



Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirei de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisatia este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este indatorat oa, in cel d'intaiu an după primirea sa, să facă a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisatia pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresci.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiuni plătite (Urmare).

Ión Georgescu, (com. Gogoșu, căt. Gogoși), 1 leu; Oprea I. Popescu, com Drănic), 1 leu; I. Constantinescu, (com. Poenari), 1 leu; N. I. Manafu, (Grăblesci), 1 leu; Ilie N. Martin, (Brabova), 1 leu; C. Mirescu, (Caraula) 1 leu; Ion Pretorianu, (Grecesci), 1 leu; Radu Nicolaescu, (Slăvuța) 1 leu; M. Virvescu, (Bârca) 1 leu; Stef. P. Păunescu, (Florescii-de-sus), 1 leu; C. Demetrescu, (Valea Stanciului), 1 leu; Gh. Grângulescu, (Afumați), 1 leu; P. St. Părcălabu, (Fratostița), 1 leu; C. Popescu, (Filiași), 1 leu; M. R. Ștefănescu, (Pielesci), 1 leu; D. Constantinescu, (Plenița) 1 leu; Gh. Popilian, (N). . . Ión Popescu, (Almaji), 1 leu; G. Popescu, (Intorsura), 1 leu; C. Popescu, (Giubega), 1 leu; Op Băleanu, (Piscu-Noi) 1 leu; Sp. Filimon, (Plenița), 1 leu; C. Părvulescu, (Răchita), 1 leu; Grigore Demetrescu (Predesci) 1 leu; Petre Predeanu, (Mischis) 1 leu; I. Stoenescu, (Cârna), 1 leu; Al. Florescu, (Rudari), 1 leu; Ión Petrescu, (Stoiana), 1 leu; Nicolae Grigorie, (Fânt-Banului), 1 leu; Ión Th. Filculescu, (Bulzei) 1 leu; Gh. Florescu, (Balta Filiași), 1 leu; D. Popescu, (Isnanu), 1 leu; Ión Petrescu, (Cetatea No. 1) 1 leu; Nicolae Nichita, (Cetatea No. 1) 1 leu; I. Săndulescu, (Scaesci), 1 leu; Ión M. Ștefănescu, (Maglavitu), 1 leu; C. Chifulescu, (Siliștea-Crucii), 1 leu; D. Surăeanu, (Poiana-de-sus-Bulbuenii), 1 leu; V. Nestorescu, (Bucuresci, școla Clementa), 2 lei; Maria C. Alexandrescu, (Târgoviște), 2 lei; Ión C. Alexandrescu, (Târgoviște), 1 leu; Demetru Mândricel, invet. (Merenii-de-jos-Vlașca), 1 leu; d-na Maria Alex. Baranga (Târgoviște) 2 lei; d-na Maria Manceaș, institutore, (Târgoviște), 2 lei; Victor Baranga, (Târgoviște) 2 lei; Haralambie Vasiliu, student agronom, (Würtemberg), 1 leu; Maximilian Rotariu, student agronom, (Würtemberg), 1 leu; Nicolae Popescu, student agronom, (Würtemberg), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1904 al Societății e de 97, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 1.054 lei 75 de bani.

(Va urma in No. viitor)

A apărut

Anuarul Bucurescilor

(CAROL GÖBL)

PE ANUL 1904

CUPRINDEND:

Firmele tuturor comercianților și industriașilor din capitală, adresele autorităților, funcționarilor și ofițerilor superiori din garnisonă, persoanele particulare, Instituturile de Credit și Bine-faceri, Societățile, profesiunile libere, Taxele telegrafo-postale, Tariful monetar, Tabela dobândilor, Planul Bucurescilor, Planul Teatrului Național și al Atenelui Român, etc., etc.

PREȚUL 5 LEI BROȘAT

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra, Sucursala Bucurescii.

Comitetul central : la Londra
Lachlan Mackintosh Rate, " "
G. I. Goschen " "
Vicontele Duncannon " "
E. W. H. Barry " "
Robert Hamilton Lang " "
Demetre de Frank Viena
P. Naville Paris
Ad Vernes "

Directori : { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori : Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra, 7 Great Winchester street.
Sucursala: Bucurescii, Piața sf. Gheorghe.

INSCIINȚARE PUBLICĂ.

Am pus în vânzare Albumele mele, foarte frumoase, de cusături și broderii naționale Române, lucrate în culori. Prețul unui album este numai de 5 lei în totă țara. Doritorii de a cumpăra asemenea albume, se vor adresa la d-l Bozek, legător de cărți, în strada Eni No. 9, și la sub-semnatul în șoseaua Jianu No. 10, Bucurescii, trimițând costul.

Fotograf I. Niculescu.

Proprietar Bucurescii Jianu No. 10.

5-4

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Țilnic sosesc Incălfăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

- de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
- " " " Nasturi " 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
- " " " Lack cu Elastic sau Șireturi " 12.95, 13.95, 14.95.
- " " " Nasturi " 13.95, 14.95, 15.95.
- " " " Chevreau cu Elastic " 12.95, 13.95, 14.95.
- " " " Nasturi " 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

- de Chevreau negre cu Șireturi Lei 10.95, 12.95, 13.95.
- " " " Botoni " 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
- " " " Colori " 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
- " " " Gems cu Nasturi și Șireturi " 7.95, 8.95, 9.95.
- Pantofi de Chuvreau albi decolți " 5.95, 6.95.
- Idem cu Șireturi și Nasturi " 6.95, 7.95, 8.95.
- Idem de Lack diferite forme " 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
- Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.
- In tot deauna se găsesc mari cantități de mănui Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.
- " " " Bărbați " 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesunile, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, Bucurescii.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.